

Rapport

Datum: 15 december 2006
Rapportnummer: 2006/382

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop de chef bureau Zuiderpark van het regionale politiekorps Haaglanden zijn klachtbrief van 27 oktober 2003 over partijdigheid van de politie inzake een burencnflict heeft behandeld.

Verzoeker klaagt er met name over dat de chef in zijn brief van 29 december 2003:

heeft gesteld dat verzoeker zijn klacht niet telefonisch wilde bespreken;

heeft gesteld dat verzoeker zijn afspraak op 28 november 2003 met de politie niet zou zijn nagekomen en om 22.10 uur had gebeld voor een nieuwe afspraak, omdat hij deze was vergeten;

heeft gesteld dat verzoeker zijn afspraak op 29 november 2003 niet zou zijn nagekomen, en pas na de afgesproken tijd, om 21.25 uur had gebeld met het verzoek om zijn klacht alsnog telefonisch te bespreken.

verzoekers inhoudelijke klacht onjuist heeft samengevat door te stellen dat hij had geklaagd, omdat hulpverzoeken van zijn kant niet adequaat zouden zijn behandeld;

heeft gesteld dat hem was gebleken dat verzoeker meerdere keren de veroorzaker was van geluidsoverlast, terwijl bij geen van de meldingen aan de politie echt sprake was van geluidsoverlast;

heeft gesteld dat de wijkagent meerdere keren had getracht om een afspraak met hem te maken;

heeft gesteld dat de wijkagent had gezien dat bij verzoeker geen vloerbedekking in zijn woning aanwezig was, terwijl de wijkagent in september 2003 zelf aan verzoeker had verteld dat hij niet had gezien of er wel of geen vloerbedekking lag;

de woningbouwvereniging bij het politieoptreden heeft betrokken;

heeft gesteld dat verzoeker de politie op 29 november 2003 had meegedeeld dat de klacht geen toelichting meer behoefde;

heeft gesteld dat verzoeker op 29 november 2003 ontwijkende antwoorden gaf, toen hij door de politie werd geconfronteerd met mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker, op dat moment woonachtig in Den Haag, diende bij brief van 27 oktober 2003 een klacht in bij het regionale politiekorps Haaglanden. Deze klachtbrief hield onder meer het volgende in:

"Hierbij zou ik een klacht willen indienen over de merkwaardige manier van het afhandelen van vermeende klachten tegen ondergetekende. Het gaat om de volgende zaak.

Per 1-2-2003 ben ik op de E. laan 36 (...) komen wonen. In de eerste maand werd er met de burens van E. laan 44 nog gegroet. Daarna echter niet meer, zonder dat er iets was voorgevallen. Omdat ik prijs stel op mijn privacy, vond ik dat niet jammer. Ik was de mening toegedaan dat als ik me niet met de burens zou bemoeien, de burens zich ook niet met mij zouden bemoeien. Nu deden zich drie voorvallen voor die duidelijk maakten dat dat ijdele hoop was.

Het eerste voorval deed zich week 29 voor. Opeens stond na zes maanden de politie voor de deur. De muziek stond te hard. De buurvrouw van E. laan 34 zou hebben geklaagd. Na zes maanden. Klinkt allemaal zeer plausibel als ik het nu zelf overlees. Ze had mijn oma kunnen zijn. Maar ze is het niet. Na zes maanden. De volume van de radio is niet veranderd in die zes maanden. Ik zal u vertellen wat er wel is veranderd na die zes maanden: het slot van mijn brievenbus. Wat bedoel ik daarmee? Degene die voor mij in dit huis heeft gewoond, was slecht ter been. En u mag drie keer raden wie haar post voor haar naar boven bracht (en in het bezit was van haar brievenbussleutel). Zes maanden lang heeft ze in mijn post lopen neuzen. Stukken die me toegestuurd werden, kwamen niet meer aan. De dag nadat het slot van de brievenbus was veranderd scheen de radio ineens wel erg hard te staan. Dit is het eerste en unieke geval waarin een directe relatie is waargenomen tussen het gehoor van een persoon en een slot van een brievenbus. Overigens is toen door de politie geen overlast geconstateerd.

Het tweede voorval deed zich in week 34 voor. Ik was de sleutel van de voordeur vergeten. Om binnen te komen heb ik een ruitje van de voordeur ingeslagen. Omdat de winkels al dicht waren, zou ik het ruitje de volgende dag repareren. De volgende dag werd ik echter gebeld door een glaszetbedrijf. Of het de volgende dag in de middag uit zou komen. Pardon! Ik heb helemaal geen glaszetbedrijf gebeld. En hoe komen ze aan mijn nummer? Wat bleek het geval te zijn. De buurvrouw van E. laan 44 had geklaagd bij de woningbouwvereniging dat de grond bezaaid zou zijn met glasscherven. Er lag welgeteld 1 glasscherf van 2 millimeter lengte. Dat hebben vier agenten, waaronder de wijkagent, zelf kunnen constateren. Dus voor de duidelijkheid. Aan het eind van de middag breek ik mijn ruit. De volgende ochtend hangt de buurvrouw al aan de telefoon bij de woningbouwvereniging moord en brand te schreeuwen. Als u dit gedrag normaal vindt, moet u me dat toch eens uitleggen. Ik ben oprecht nieuwsgierig. Psychologen en psychiaters zouden het gedrag van de buurvrouw als psychotisch/neurotisch bestempelen. Als u dat wilt, kan ik u dat wel uitleggen. Voor het moment laat ik het hierbij.

De mensen van het bouwbedrijf dat verantwoordelijk is voor de reparatiewerkzaamheden, vonden het erg opmerkelijk dat de bewoner van de woning met de kapotte ruit niet zelf het reparatieverzoek indiende. Sterker nog, hij was zelf niet eens op de hoogte van het reparatieverzoek! Ze hadden het over een 'bemoeizieke' buurvrouw. De ruit heb ik dezelfde dag nog gerepareerd. Ik heb verder niet gereageerd op de burens.

Toen ik 's avonds (dezelfde dag nog) even de deur uit was en weer terugkwam, vond ik een briefje (ondertekend door de mensen die wonen op E. laan 38 en E. laan 44) aan de voordeur hangen met de tekst dat ik mijn troep moest opruimen. Wat? Waar houdt dit op. Ze gaan steeds verder. Eerst achter mijn rug om bellen naar de woningbouwvereniging/bouwbedrijf. Als ik daar niet op reageer, briefjes met schofterige teksten ophangen. Terwijl ik twee meter verder woon. Kunnen ze me niet gewoon aanspreken? Waar houdt dit op! Ik trapte tegen de muur achter me. Ik blijf echter de deur van de burens op nummer 44 te hebben geraakt. Ik zie een gat in de ruit van hun voordeur. Ik schrik daarvan. Een halfuur later staat de politie voor de deur. Ik doe het verhaal. Ik ben wel verbaasd als ik hoor dat de burens op nummer 44 liegen dat het allemaal vriendelijk was bedoeld. Dus je groet me niet. Twee weken eerder heb je een woordenwisseling met me gehad. Je mag me niet. En ineens doe je allemaal vriendelijke dingen. Wel twee vriendelijke dingen op een dag. Ik weet niet wat uw intelligentie is, en eerlijk gezegd ben ik er ook niet echt in geïnteresseerd. Maar als u gelooft dat het allemaal inderdaad vriendelijk was bedoeld, dan moet u serieus gaan uitkijken naar ander werk.

De volgende avond (de avond nadat het ruitje van de burens sneuvelde) was er een schietschijf in de portiek neergelegd. Ook vriendelijk bedoeld, neem ik aan. De dag erna is het weer weggehaald.

Een paar dagen later kreeg ik de wijkagent op bezoek. Hij kwam aanzetten met 'Wat hoor ik nu. Je draait te harde muziek En als iemand er iets van zegt, kunnen ze de tering krijgen'. Ik ben verbaasd. En daar was niet alleen het afwijkende algemeen beschaafd Nederlands dat de Haagse politie, in de persoon van de wijkagent, tegenwoordig bezigt verantwoordelijk voor. Tot nu toe is er niemand aan de deur geweest die me op beschaafde toon heeft duidelijk gemaakt dat de muziek te hard zou staan. Verder kan ik me in het taalgebruik van de hoofdagent niet herkennen, evenals het feit dat ik de term 'tering' niet bezig. Het volkse taalgebruik leert ons twee dingen. Ten eerste zegt het iets over onder andere het karakter van de andere bewoners van dit blok. Ten tweede, zegt het iets over de waarheid van de inhoud van de klacht. Toen ik op de avond van het bezoek van de wijkagent naar buiten ging, deed de buurman op E. laan 38 het raam open en riep: 'Mafkees'. Ik snap er niks van. Ik ben op de avond dat het briefje was opgehangen naar boven gelopen (naar nummer 38) om te vragen waarom hij het briefje had opgehangen. Waarom had hij me niet aangesproken. Hij deed echter niet open. Toen hij mafkees riep, vroeg ik waarom hij de deur niet opendoet als ik aanbel. Hij roept: 'Is dat een bedreiging? Morgen heb je weer de politie aan de deur.' Wat wil deze man. Waarom is hij me zonder enige reden aan het uitschelden. Ik heb geen zin om mijn tijd te verdoen met een dronken

man. Ik negeer hem en loop door.

Twee weken na het voorval met de deur van de bewoners van E. laan 44, werd er ingebroken in de kelder/schuur van E. laan 36 (de woning van ondergetekende). Er was niets ontvreemd. Er was alleen duidelijk iemand binnen geweest. Alle deuren stonden open. Ook van de doka die door de vorige bewoner in het schuurtje was gemaakt. U mag drie keer raden wie hier achter zit. De bewoonster van E. laan 34 heeft de sleutel. Wie daadwerkelijk de deur heeft geopend en in het schuurtje is geweest mag u uitzoeken.

Het derde voorval deed zich voor op dinsdag 21 oktober. De afgelopen weken waren de bewoners op E. laan 38 en E. laan 34 de boel aan het afbreken. Vooral in de ochtend in de weekenden, als ik nog ik bed lag. Op 21 oktober had de bewoner op nummer 38 de radio of televisie weer eens te hard staan. Ik probeerde te slapen. Door de herrie lukte dat niet. Ik heb een paar keer tegen de wand geslagen om duidelijk te maken dat de radio/televisie te hard stond. Een kwartier later stond de politie voor de deur. Dit is echt ongelooflijk. Waar halen ze de gore moed vandaan. Eerst zelf weken lopen treiteren en zieken. En als ik duidelijk maak dat dat te ver gaat, de politie bellen. Toen de politie weg was, en ik even naar buiten liep, deed de bewoner van E. laan nummer 38 zijn raam open en riep: 'Lafbek.' Wat wil hij nu weer? Ik had er genoeg van en riep terug: 'Kom maar op.' Hij: 'Kom jij maar boven.' Ik had hier geen zin in en liep door. Hij riep weer: 'Als je naar boven komt, heb je echt een groot probleem.' Waarom is hij me aan het bedreigen. Ik ga er niet op in en loop door. Ik heb nu het volgende probleem. Stel dat hij me aanvalt. Dan kunnen er twee dingen gebeuren. Ik verdedig me en als gevolg daarvan kan er letsel bij hem ontstaan. Of hij brengt mij letsel toe. In beide gevallen kan hij (zijn gedrag tot nu toe observerende) tegen de politie roepen dat de agressie van mij uitging. In verband met de kapotte ruit van de voordeur van nummer 44 gaat hij er vanuit dat de politie hem zal geloven. Met twee andere burens (nummer 44 en nummer 34) die aan zijn kant staan (en al eerder hebben gelogen), heb ik een probleem. Daarom verzoek ik u hierbij om hem aan te spreken op zijn gedrag, en hem duidelijk te maken dat agressie in deze maatschappij niet wordt getolereerd (zeker niet van mensen onder invloed). Verder houd ik me het recht voor om mezelf te verdedigen, als ik word aangevallen.

In deze brief ook willen reageren op een gesprek dat ik met de heer O. heb gehad in september 2003. Ik werd opgeroepen in verband met een politieonderzoek, zo vermeldde de brief die ik kreeg. Ik stond perplex toen hij me zonder blikken of blozen vertelde dat hij me er van verdacht een hennepkwekerij te exploiteren. Ja, er was ook wiet geroken door mensen in de omgeving. Op mijn vraag of het een politieambtenaar is geweest die de wiet heeft geroken, antwoordde hij ontkennend. Dit is werkelijk het toppunt. Zijn jullie werkelijk waanzinnig geworden. De afgelopen tijd heb ik meerdere malen veel geduld getoond naar de politie toe en de andere bewoners in dit blok op allerlei onzinnige beschuldigingen. Niet een, maar dan ook niet een keer is door een politieambtenaar werkelijk geconstateerd dat een beschuldiging werkelijk klopt. Niet een keer is door politieambtenaar geconstateerd dat er te harde muziek werd gedraaid. Niet een keer is door een politieambtenaar

geconstateerd dat ik zou 'stampen'. Hebben jullie dan werkelijk niets nuttigers te doen dan nette burgers lastig te vallen met onzinnige beschuldigingen. De politie zou zich, in de persoon van de wijkagent, diep moeten schamen dat ze zich laat misbruiken door een paar onvolwassen geesten. Naar hun beweegredenen kan ik alleen gissen. Racisten heb ik nooit kunnen begrijpen, en ik wil ze ook niet begrijpen. Voor het uniform dat de politie vandaag de dag draagt hebben heel wat gezonde en ontwikkelde mensen in de tweede wereldoorlog hun leven gegeven. In de strijd tegen racisme (tegen de joden). Niet dat het u iets aangaat, maar ik rook niet en ik drink geen alcohol (ook niet op feesten, ik ben geheelonthouder). Verder mag u weten dat ik een hekel heb (noem het gerust vooroordelen) aan drie soorten van mensen. Dat zijn drugsdealers en pooiers, maar de grootste haat heb ik voor mensen die me voor een van beiden uitmaken. (Ten overvloede merk ik hierbij op dat ik niets tegen de wijkagent persoonlijk heb. Hij heeft tot nu (valse) informatie van een kant gehad).

Ik weet dat de toelatingseisen voor de opleiding tot agent mavo is. Naar algemene maatstaven is dat tegenwoordig niet veel. Maar in hun opleiding leren de (toekomstige) agenten ook nog het een en ander waardoor ze het mavoniveau zouden moeten ontstijgen. En de meeste mavo'ers zijn geen debielen. Nu is de politie al een paar keren bij mij aan de deur geweest, en geen enkele keer heeft ze een overtreding kunnen constateren. Gaat er bij jullie dan werkelijk geen bel rinkelen (het mag ook een belletje zijn). Voor het geval de bel nog steeds uit blijft, wil ik u tenslotte het volgende meegeven. Als een persoon een leugen verkondigt als waarheid, dan wordt die leugen nog geen waarheid. Als een miljoen mensen een leugen verkondigen als waarheid, dan blijft het nog steeds een leugen. Ik ga er vanuit dat er enkele mensen bij de politie werken die leugens en waarheden van elkaar kunnen scheiden. Ik kan alleen maar hopen dat ze niet elders in het land werken.

Samenvattend verzoek ik u om de volgende drie acties.

- 1) Kunt u onderzoeken wie er precies in de kelderbox van E. laan 36 is geweest. Zoals ik al eerder opmerkte, heeft de bewoonster van E. laan 34 de sleutels. De rest mag u uitzoeken.
- 2) Zou u de bewoner van E. laan 38 willen aanspreken op zijn agressieve gedrag.
- 3) Zou u de bewoners van E. laan 44 willen vragen waarom ze een schietschijf in de portiek neerleggen. En kunt u ze dan ook vragen om zich niet met andermans zaken te bemoeien. Verder kunt u ze vertellen dat ik niet onder de indruk ben van hun dagelijkse intimidaties. Ik herhaal wederom wat ik al eerder heb opgemerkt, ik houd me het recht voor om mezelf te verdedigen als ik word aangevallen."

2. Bij brief van 29 december 2003 gaf de chef bureau Zuiderpark van het regionale politiekorps Haaglanden een oordeel over de klacht. Dit oordeel hield onder meer het

volgende in:

"PROCEDUREEL

Op 27 oktober 2003 schreef u een klachtbrief aan Politie Haaglanden.

Deze brief is in het kader van de klachtenprocedure in behandeling genomen.

(...)

Naar aanleiding van uw klacht heb ik de inspecteur van politie, N., een onderzoek laten instellen.

Op 13 november 2003 heeft u een telefonisch onderhoud gehad met de heer N.

Afgesproken werd dat u op 28 november 2003 tussen 16.30 uur en 21.00 uur aan bureau Zuiderpark zou komen teneinde de klacht verder te bespreken, dit omdat u dat telefonisch niet wilde. U bent deze afspraak niet nagekomen.

Op 28 november 2003 om 22.10 uur belde u de heer N. op en vroeg of een nieuwe afspraak mogelijk was, omdat u de afspraak van die avond was vergeten. Afgesproken werd dat u 29 november 2003 tussen 16.00 en 21.00 uur aan bureau Zuiderpark zou komen.

U bent hierop niet verschenen. Op diezelfde datum om 21.25 uur belde u de heer N. en gaf aan de zaak telefonisch te willen bespreken. De heer N. heeft toen aangegeven dat dit niet mogelijk was. U bent daarop toch om 21.45 uur aan bureau Zuiderpark verschenen, in het kader van hoor en wederhoor.

INHOUD

U heeft de klacht ingediend vanwege het feit dat de politie diverse hulpverzoeken van hem niet adequaat zou afhandelen.

Concreet klaagt u omdat: hulpverzoeken van uw kant niet adequaat zouden zijn behandeld (onvoldoende dienstverlening).

FEITEN

Uit de rapportage van de heer N. blijkt het volgende:

In het bedrijfsprocessensysteem zijn meldingen van overlast en geluidsoverlast opgenomen. In al deze mutaties werd u als veroorzaker van (geluids)overlast benoemd en niet uw bureaus.

Ook is de wijkagent gehoord. Deze heeft aangegeven diverse malen getracht afspraken met u te maken.

Dit is een keer gelukt. De andere afspraken zijn door u niet nagekomen. De keer dat het wel lukte om een gesprek met u te hebben werd de wijkagent door u niet binnengelaten. De wijkagent zag bij die gelegenheid dat er in uw woning geen vloerbedekking aanwezig was. Aan een gesprek met de woonconsulent werd door u ook niet meegewerkt.

De woningbouwvereniging verplicht in haar huurcontract bewoners vloerbedekking in de woning te hebben alsmede mee te werken aan een bezoek van de woonconsulent.

In het gesprek met de heer N. heeft u aangegeven dat uw klacht geen toelichting meer noodzakelijk maakte.

De heer N. heeft u geconfronteerd met de mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem.

Heeft u ontwijkend geantwoord en beantwoordde u elke vraag met een wedervraag. Vervolgens heeft u het politiebureau verlaten.

OVERWEGING EN OORDEEL

Gezien het feit dat u zelf consequent overlast veroorzaakt en verder geen medewerking verleende aan het klachtenonderzoek, wat onder andere blijkt uit het niet nakomen van afspraken, het niet willen verduidelijken van de klachtelementen en het niet toelaten van bemiddelaars acht ik uw klacht ongegrond.

Naar mijn mening is door de politie in zijn algemeen en de wijkagent in het bijzonder voldoende gedaan om de situatie op te lossen."

3. Verzoeker klaagt over de wijze waarop de chef van het bureau Zuiderpark van het regionale politiekorps Haaglanden zijn klachtbrief van 27 oktober 2003 over partijdigheid van de politie inzake een burencnflict heeft behandeld.

I. Ten aanzien van het telefonisch bespreken van de klacht

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat de bureauchef heeft gesteld dat verzoeker zijn klacht niet telefonisch wilde bespreken.

Verzoeker stelt hierbij dat hij met klachtbehandelaar N. van de politie telefonisch had afgesproken om langs te komen om de klacht verder te bespreken. Dit was echter niet omdat hij de klacht niet telefonisch zou willen bespreken, maar op voorstel van de heer N. zelf. Zowel verzoeker als de heer N. vonden het beter om de klacht persoonlijk te

bespreken, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. N. had verklaard dat hij telefonisch contact had opgenomen met verzoeker. Tijdens dit gesprek had verzoeker aangegeven dat hij nog meer overlast van zijn bureaus had gehad en dat hij dit ook had verwoord in een brief. Over de inhoud van zijn reeds verzonden klacht wilde verzoeker niet over de telefoon spreken. Hij wilde dit aan het bureau doen. Hierop had N. een afspraak gemaakt om op vrijdag 28 november 2003 tussen 16.30 uur en 21.00 uur aan het bureau Zuiderpark te verschijnen, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Verzoeker heeft gesteld dat zijn klacht op voorstel van de heer N. niet over de telefoon is besproken. De bureauchef heeft daarentegen gesteld dat verzoeker zijn klacht telefonisch niet wilde bespreken. Deze twee lezingen komen niet overeen. Er zijn tijdens het onderzoek verder geen feiten of omstandigheden naar voren gekomen, waaruit is gebleken dat aan de lezing van verzoeker meer waarde moet worden gehecht dan aan die van de bureauchef. De Nationale ombudsman onthoudt zich dan ook van een oordeel.

II. Ten aanzien van de afspraken op 28 en 29 november 2003

Bevindingen

1.1. Verzoeker klaagt er verder over dat de bureauchef heeft gesteld dat verzoeker zijn afspraak op 28 november 2003 met de politie niet zou zijn nagekomen en om 22.10 uur had gebeld voor een nieuwe afspraak, omdat hij deze was vergeten.

Verzoeker legde een afschrift over van zijn telefoonnota van de KPN, waaruit is op te maken dat verzoeker op 28 november om 19.34 uur 40 seconden had gebeld met het politiebureau Zuiderpark. Verzoeker stelt hierbij dat hij om deze tijd had gebeld en niet om 22.10 uur, met de mededeling dat hij het niet zou redden. Er werd een nieuwe afspraak gemaakt voor de volgende dag, aldus verzoeker.

1.2. Verzoeker klaagt er ook over dat de bureauchef heeft gesteld dat verzoeker zijn afspraak op 29 november 2003 niet zou zijn nagekomen, en pas na de afgesproken tijd, om 21.25 uur, had gebeld met het verzoek om zijn klacht alsnog telefonisch te bespreken.

Verzoeker stelt hierbij dat de dag ervoor met N. was afgesproken dat hij op 29 november zou langskomen tussen 16.00 en 22.00 uur. Op die dag zag hij echter dat de afspraak op het bureau Zuiderpark in het gedrang kwam, doordat een aantal zaken die dag uitliepen. Hij had daarom de heer N. gebeld om de zaak alsnog telefonisch te bespreken. Dit weigerde N. om duistere redenen. Verzoeker besloot vervolgens om alles opzij te zetten en maar langs het bureau te gaan. Volgens afspraak had hij immers nog vijfendertig

minuten, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder acht de bovengenoemde klachten niet gegrond. De heer N. had verklaard dat het tijdstip van 22.10 uur, zoals vermeld in zijn eerdere rapport van 29 november 2003, het juiste tijdstip was waarop verzoeker hem had gebeld. Uit verzoekers nota van de KPN bleek inderdaad dat verzoeker om 19.34 uur contact had gehad met het politiebureau, maar de vraag kan worden gesteld met wie hij op dat tijdstip had gebeld.

Voorts had N. meegedeeld dat met verzoeker de afspraak was gemaakt voor 29 november 2003 tussen 16.00 en 21.00 uur. Op 29 november omstreeks 21.25 uur belde verzoeker naar het bureau dat hij alleen over de telefoon met hem wilde spreken. N. had verzoeker toen duidelijk gemaakt dat hij alleen op het bureau een gesprek met verzoeker wilde houden. Hierop verscheen verzoeker omstreeks 21.45 uur aan het bureau. Kennelijk was verzoeker in de veronderstelling dat de afspraak was gemaakt tussen 16.00 en 22.00 uur, omdat hij om 21.25 uur belde en aangaf nog vijfendertig minuten te hebben, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3.1. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit vereiste brengt met zich mee dat de verkregen informatie waarop de motivering is gebaseerd, juist behoort te zijn.

3.2. Verzoeker heeft gesteld dat hij op 28 november 2003 om 19.34 uur naar het politiebureau had gebeld. De bureauchef heeft gesteld dat verzoeker die dag om 22.10 uur naar het politiebureau had gebeld. Nu verzoeker een telefoonnota van de KPN heeft overgelegd, waaruit is op te maken dat hij op 28 november 2003 om 19.34 uur 40 seconden had gebeld met het politiebureau Zuiderpark, is de stelling van verzoeker meer aannemelijk te achten dan de stelling van de bureauchef. De politie heeft gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

4. Verzoeker heeft voorts gesteld dat op 29 november 2003 een afspraak was gemaakt tussen 16.00 en 22.00 uur, terwijl de bureauchef heeft gesteld dat dit tussen 16.00 en 21.00 uur was.

Er zijn tijdens het onderzoek verder geen feiten en omstandigheden naar voren gekomen, waaruit is gebleken dat aan de lezing van verzoeker meer waarde moet worden gehecht dan aan die van de bureauchef. De Nationale ombudsman onthoudt zich om die reden van een oordeel.

III. Ten aanzien van het samenvatten van de klacht

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de bureauchef verzoekers inhoudelijke klacht onjuist heeft samengevat door te stellen dat hij had geklaagd, omdat hulpverzoeken van zijn kant niet adequaat zouden zijn behandeld.

Verzoeker stelt hierbij dat hij heeft geklaagd over het partijdig optreden van de politie, met name het vreemde gedrag van de wijkagent. Ten tweede klaagde hij over het onbehoorlijke gedrag van de bureaus. Dat had hij nota bene aan het eind van zijn brief samengevat, zodat over de strekking van de brief geen misverstand kon bestaan, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De heer N. had verklaard dat verzoeker samengevat tegenover de heer N. had geklaagd over de overlast gepleegd door de bureaus uit zijn directe omgeving. Volgens zijn zeggen werkt het gehele portiek hem tegen. Bureaus zouden hem agressief benaderen en andere bureaus zouden zich met zijn zaken bemoeien. Verzoeker is hier niet van gediend en verlangt dat de politie dit voor hem oplost. In zijn brief van 27 oktober 2003 had verzoeker voorts geklaagd over de merkwaardige manier van het afhandelen van vermeende klachten tegen hem. Door N. was de klacht zo geïnterpreteerd dat verzoeker overlast zou hebben van zijn bureaus uit zijn directe omgeving, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste brengt mee dat een bestuursorgaan tijdens de klachtprocedure een klacht op juiste wijze samenvat.

4. Tijdens het onderzoek is gebleken dat verzoeker in zijn klacht van 27 oktober 2003 niet duidelijk heeft aangegeven waarover hij wenste te klagen. Hij begint zijn klachtbrief met een klacht over de manier van afhandelen van vermeende klachten tegen hem, klaagt vervolgens over het gedrag van zijn bureaus en het taalgebruik van de wijkagent en eindigt met het verzoek aan de politie om drie acties te ondernemen gericht tegen zijn bureaus.

Er valt uit verzoekers klachtbrief echter niet op te maken dat hij klaagde, omdat hulpverzoeken van zijn kant niet adequaat zouden zijn behandeld.

Maar nu verzoeker zelf erg onduidelijk is geweest in zijn klachtbrief, is het de bureauchef niet te verwijten dat de samenvatting van de inhoudelijke klacht niet juist is geweest. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid is hiermee niet geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

IV. Ten aanzien van het aanwijzen van verzoeker als veroorzaker

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de bureauchef heeft gesteld dat hem was gebleken dat verzoeker meerdere keren de veroorzaker was van geluidsoverlast, terwijl bij geen van de meldingen aan de politie echt sprake was van geluidsoverlast.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Diverse ambtenaren waren op verschillende tijdstippen voor meldingen van diverse soorten overlast naar het adres van verzoeker gestuurd. In alle gevallen bleek verzoeker de veroorzaker van de overlast en niet zijn burea. De surveillance eenheden hadden echter geen overmatige overlast kunnen constateren. Omdat de overlast vanuit de woning van verzoeker vaak na 24.00 uur plaats vond, had de wijkagent verschillende keren na 24.00 uur onderzoek gedaan bij het portiek van verzoeker. De wijkagent had toen zelf vastgesteld dat er vanuit de woning van verzoeker erg veel leefgeluiden kwamen, bestaande uit schuiven, muziek, lopen en stampen, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Echter, niet iedere schijn kan een beroep op vrees voor partijdigheid rechtvaardigen: de schijn moet objectief gerechtvaardigd zijn. Het vereiste van onpartijdigheid staat er niet aan in de weg dat een bestuursorgaan een waarderend oordeel uitspreekt, mits dit voldoende door de feiten wordt geschraagd.

4. De bureauchef heeft gesteld dat verzoeker kon worden aangemerkt als veroorzaker van de geluidsoverlast. Dit oordeel is geschraagd door de constateringen van de politie dat er veel leefgeluiden uit de woning van verzoeker kwamen. De overlast kon niet worden aangemerkt als overmatige overlast.

Deze feiten zijn echter niet voldoende om te oordelen dat verzoeker meerdere keren de veroorzaker is geweest van geluidsoverlast. Ook zijn tijdens het onderzoek geen stukken overgelegd, waaruit dit is gebleken. De stelling van de bureauchef kan hierdoor (de schijn van) partijdigheid opwekken, en is daarom in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

V. Ten aanzien van de afspraak met de wijkagent

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de bureauchef heeft gesteld dat de wijkagent meerdere keren had getracht om een afspraak met hem te maken.

Hij stelt daarbij dat de wijkagent in augustus 2003 slechts één keer bij hem langs was geweest, waarbij hij niet was binnengelaten. Vervolgens had verzoeker een brief van de wijkagent ontvangen, waarin hij in september 2003 werd opgeroepen in verband met een politieonderzoek. Tijdens dat gesprek werd hij beschuldigd van het telen van wiet. Verzoeker begreep dat de wijkagent op dat idee was gekomen door de bureu. Verder had de politie niet geprobeerd om een afspraak met hem te maken. Noch schriftelijk, noch telefonisch had hij geprobeerd om hem te bereiken, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De wijkagent had naar aanleiding van de overlastmeldingen slechts één keer contact gehad met verzoeker. Andere gemaakte afspraken is verzoeker niet nagekomen. Ook een bezoek van de wijkagent aan de woning van verzoeker had geen resultaat, omdat hij door verzoeker niet werd binnengelaten. De wijkagent had wel degelijk geprobeerd om in contact te komen met verzoeker. Verzoeker had daar echter geen gehoor aan gegeven, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Verzoeker stelt dat de wijkagent niet heeft geprobeerd om een afspraak met hem te maken, terwijl de bureauchef van mening is dat dit wel is gebeurd.

Ook hier staan de lezingen tegenover elkaar en zijn er tijdens het onderzoek geen feiten of omstandigheden naar voren gekomen die de ene lezing meer aannemelijk maakt dan de andere. De Nationale ombudsman onthoudt zich daarom nogmaals van een oordeel.

VI. Ten aanzien van de vloerbedekking

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er ook over dat de bureauchef heeft gesteld dat de wijkagent had gezien dat bij verzoeker geen vloerbedekking in zijn woning aanwezig was, terwijl de wijkagent in september 2003 zelf aan verzoeker had verteld dat hij niet had gezien of er wel of geen vloerbedekking lag. Verzoeker stelde hierbij dat er geen vloerbedekking lag, omdat hij de muren aan het witten was.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De wijkagent had in de deuropening gezien dat er in de gang van de woning van verzoeker geen vloerbedekking lag. Verder deelde de korpsbeheerder mee dat verzoeker op 10 september 2004 in zijn woning was aangehouden. Ook op dat moment was er geen vloerbedekking in zijn woning, aldus de

korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Tijdens het onderzoek is komen vast te staan dat de wijkagent terecht heeft geconstateerd dat er geen vloerbedekking in de gang van de woning van verzoeker lag. De Nationale ombudsman ziet daarom geen enkele reden om aan te nemen dat de wijkagent in september 2003 aan verzoeker had verteld dat hij dit niet had gezien. De klacht mist daarom feitelijke grondslag.

VII. Ten aanzien van de woningbouwvereniging

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de bureauchef de woningbouwvereniging bij het politieoptreden heeft betrokken. Wat de woningbouwvereniging te maken heeft met het politieoptreden is volgens verzoeker een raadsel. Daarbij is verzoeker van mening dat de woningbouwvereniging niet op juiste wijze heeft opgetreden.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Gebleken was dat de woningbouwvereniging in samenwerking met de wijkagent had gezocht naar een blijvende oplossing. De woningbouwvereniging had een 'portiekgesprek' willen houden zodat de verhoudingen konden worden besproken. Op de geplande avond waren aanwezig de wijkagent, de woningbouwvereniging en portiekbewoners, doch verzoeker kwam niet opdagen. Er is de woningbouwvereniging veel aan gelegen het woongenot van haar huurders te waarborgen. Men zal dat trachten te doen in samenwerking met andere partners, zoals de politie. In dit geval was getracht een portiekgesprek te organiseren, maar verzoeker gaf geen gehoor, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit vereiste brengt met zich mee dat de politie bij haar optreden in conflicten slechts die partijen betreft, die een verantwoordelijkheid en een belang hebben in het oplossen van het conflict.

4. Tijdens het onderzoek is aannemelijk geworden dat de woningbouwvereniging contact met de wijkagent heeft gezocht om te trachten de conflicten tussen verzoeker en zijn bureaus in het portiek op te lossen. Een bureaconflict raakt naast de verantwoordelijkheden van de burger ook de woningbouwvereniging. Nu de politie door de vereniging is benaderd, is het niet onjuist dat de bureauchef in zijn overzicht van de feiten de woningbouwvereniging

heeft betrokken. Hiermee is gehandeld conform het vereiste van professionaliteit. Dat verzoeker niet tevreden is over de wijze waarop de woningbouwvereniging uiting heeft gegeven aan haar verantwoordelijkheid, doet hieraan niet af.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

VIII. Ten aanzien van de toelichting

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de bureauchef heeft gesteld dat verzoeker de politie op 29 november 2003 had meegedeeld dat de klacht geen toelichting meer behoefde.

Hij stelt hierbij dat toen hij de klacht wilde toelichten de heer N. helemaal niet geïnteresseerd was. Hij wilde helemaal niet op de inhoud van de klacht ingaan. Hij maakte alleen vervelende opmerkingen in zijn richting. Hij had het over het weigeren van de toegang van de wijkagent tot zijn woning. Verzoeker probeerde hem uit te leggen waarom hij de wijkagent de toegang tot de woning weigerde, maar daarop begon N. hem te beledigen. Verzoeker zei vervolgens dat als N. niet over de inhoud wilde praten, het gesprek weinig zinvol was, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Aan het bureau was verzoeker gevraagd om zijn klacht nader toe te lichten. Hierop had hij geantwoord dat zijn brief zo duidelijk was als glas en dat deze geen toelichting meer behoefde, als de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Ook ten aanzien van deze klacht staan de lezing van verzoeker en de bureauchef tegenover elkaar en zijn er tijdens het onderzoek geen feiten en omstandigheden naar voren gekomen die de ene lezing meer aannemelijk maakt dan de andere. De Nationale ombudsman onthoudt zich daarom nogmaals van een oordeel.

IX. Ten aanzien van de ontwijkende antwoorden

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er ten slotte over dat de bureauchef heeft gesteld dat verzoeker op 29 november 2003 ontwijkende antwoorden gaf, toen hij door de politie werd geconfronteerd met mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem.

Verzoeker stelt hierbij dat hij de brief juist had geschreven omdat er onwaarheden waren verkondigd door de bureaus. Toen hij de heer N. confronteerde met die onwaarheden, stond hij of met zijn mond vol tanden of hij ontweek de vragen. Daarom vindt verzoeker het

beneden alle peil dat N. hem beschuldigt van ontwijkende antwoorden. Kennelijk had N. zijn oordeel al klaar en wilde om die reden niet luisteren naar hetgeen hij had te vertellen, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Toen N. verzoeker confronteerde met diverse incidenten die door de wijkagent en andere politieambtenaren waren gemuteerd, kreeg hij geen direct antwoord. Op elke vraag van zijn kant werd deze met een wedervraag beantwoord. Hierop heeft N. verzoeker meegedeeld dat hij kennelijk geen medewerking wilde verlenen aan een blijvende oplossing en dat een verder gesprek geen zin had, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Ook hier geldt dat de lezing van verzoeker lijnrecht tegenover die van de bureauchef staat. Er zijn tijdens het onderzoek verder geen feiten of omstandigheden naar voren gekomen die de ene lezing meer aannemelijk maakt dan de andere. De Nationale ombudsman onthoudt zich wederom van een oordeel.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, is gegrond ten aanzien van:

- de stelling dat verzoeker zijn afspraak op 28 november 2003 met de politie niet zou zijn nagekomen en om 22.10 uur had gebeld voor een nieuwe afspraak, omdat hij deze was vergeten, wegens schending van het motiveringsvereiste;
- de stelling dat was gebleken dat verzoeker meerdere keren de veroorzaker was van geluidsoverlast, wegens schending van het verbod van vooringenomenheid.

en niet gegrond ten aanzien van:

- de wijze waarop verzoekers klacht is samengevat;
- de stelling dat de wijkagent had gezien dat er bij verzoeker geen vloerbedekking in zijn woning aanwezig was;
- het betrekken van de woningbouwvereniging bij het politieoptreden.

De Nationale ombudsman heeft zich van een oordeel onthouden ten aanzien van

- de stelling dat verzoeker zijn klacht niet telefonisch wilde bespreken;

- de stelling dat verzoeker zijn afspraak op 29 november 2003 niet zou zijn nagekomen, en pas na de afgesproken tijd, om 21.25 uur had gebeld met het verzoek om zijn klacht alsnog telefonisch te bespreken;
- de stelling dat de wijkagent meerdere keren had getracht om een afspraak met hem te maken;
- de stelling dat verzoeker op 29 november 2003 had meegedeeld dat de klacht geen toelichting meer behoefde;
- de stelling dat verzoeker op 29 november 2003 ontwijkende antwoorden gaf, toen hij door de politie werd geconfronteerd met mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem.

In dit rapport heeft de Nationale ombudsman zich meerdere keren onthouden van een oordeel, omdat twee lezingen lijnrecht tegenover elkaar staan en uit het onderzoek verder geen feiten of omstandigheden naar voren zijn gekomen die de ene lezing meer aannemelijk maken dan de andere. Wel is tijdens het onderzoek de indruk ontstaan dat de politie naar verzoeker toe zakelijk en terughoudend is opgetreden.

De Nationale ombudsman acht deze houding van de politie in dit geval niet onbegrijpelijk, omdat tijdens het onderzoek is gebleken dat verzoeker een onbehoorlijke wijze van communiceren hanteert in de richting van de politie. De houding van verzoeker heeft dan ook niet bijgedragen aan het vinden van een oplossing van het burencollicfict en heeft weinig ruimte geboden voor een hulpvaardige opstelling van de politie.

Onderzoek

Op 22 november 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Nieuwerkerk aan den IJssel, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd één betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Deze ambtenaar maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen inhoudelijke reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van verzoeker van 24 februari 2004 met bijlagen, waaronder zijn klachtbrief aan het regionale politiekorps Haaglanden van 27 oktober 2003, en het oordeel hierover van de chef bureau Zuiderpark van 29 december 2003.

De brief van verzoeker van 12 december 2005 met bijlagen, waaronder de brief van verzoeker aan het regionale politiekorps Haaglanden van 20 oktober 2004.

Het standpunt van de korpsbeheerder van 25 april 2006 met bijlagen, waaronder een aan de korpsbeheerder gerichte brief van de huidige chef van het bureau Zuiderpark van 7 april 2006 en een door politieambtenaar N. opgemaakt rapport van 29 november 2003.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond